

การประเมินความพึงพอใจและความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อพัฒนา
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมทางการเงินและการลงทุน
ให้ตรงตามสมรรถนะยุคดิจิทัล

**Assessing stakeholder satisfaction and needs for developing a bachelor
of Business Administration Program In Financial Innovation
and Investment curriculum aligned with digital-era competencies**

ศิริภรณ์ ศิลปวานิช (Siriporn Silapavanich)¹ กรรณิการ์ กลิ่นสุคนธ์ (Kannika Klinsukhon)²

พีรณัฐ ยาทิพย์ (Pheeranadh Yathip)³

Received: November 6, 2025

Revised: November 28, 2025

Accepted: November 30, 2025

² Corresponding author, Email: Kannika.kl@rmutp.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมทางการเงินและการลงทุน ให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานยุคดิจิทัลและมีการศึกษาความคิดเห็นความพึงพอใจต่อหลักสูตร โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ นักศึกษา ศิษย์เก่า นายจ้าง อาจารย์ ผู้รับ ผิด ชอบ หลักสูตร และผู้ทรงคุณวุฒิผ่านแบบสอบถามและการสัมภาษณ์เชิงลึก ผลการวิจัยเชิงปริมาณสะท้อนว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้ง 5 กลุ่มมีระดับความพึงพอใจต่อหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 4.29 หรือร้อยละ 85.80 โดยเห็นว่าหลักสูตรมีคุณภาพการสอนและความสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพสูง และเห็นว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมในด้านองค์ความรู้ ทักษะวิชาชีพ และคุณธรรมจริยธรรม โดยเฉพาะในด้านการใช้เทคโนโลยี

ทางการเงิน การคิดวิเคราะห์ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งนี้ มีข้อเสนอแนะให้เพิ่มเติมรายวิชาเชิงปฏิบัติด้านนวัตกรรมทางการเงิน การวิเคราะห์ข้อมูลการเงินเชิงลึก และภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ รวมถึงส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการและการฝึกประสบการณ์จริง เพื่อยกระดับศักยภาพของบัณฑิตให้พร้อมแข่งขันในตลาดแรงงานระดับประเทศและสากล ผลการศึกษานี้จึงเป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรช่วงปี พ.ศ. 2570 – 2574 ให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับสมรรถนะบัณฑิตแห่งศตวรรษที่ 21 และสนับสนุนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจดิจิทัลของประเทศอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: การพัฒนาหลักสูตร นวัตกรรมทางการเงิน การวิเคราะห์ข้อมูลการเงิน สมรรถนะบัณฑิต ตลาดแรงงานยุคดิจิทัล

Abstract

This study aims to develop the Bachelor of Business Administration Program in Financial Innovation and Investment to be modernized and aligned with the needs of the digital-age labor market, and to examine stakeholders' opinions and

¹⁻³ สาขาวิชาการเงิน คณะบริหารธุรกิจ,
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
Department of Finance, Faculty of Business
Administration, Rajamangala University of Technology
Phra Nakhon

satisfaction toward the program. A mixed-methods research design was employed to collect data from key stakeholders, including students, alumni, employers, instructors, and external experts, through questionnaires and in-depth interviews. The quantitative findings revealed that stakeholders' overall satisfaction with the program was at a high level, with an average score of 4.29 (equivalent to 85.80%), reflecting strong approval of the program's quality and relevance. Respondents perceived the curriculum as appropriate in terms of academic knowledge, professional skills, and ethics particularly in financial technology applications, analytical thinking, and lifelong learning. Recommendations include adding more practice-oriented courses in financial innovation, data analysis, and business English, as well as promoting integrated learning and real-world training experiences. These improvements aim to enhance graduates' competencies and competitiveness in both national and international labor markets. The study provides essential guidelines for curriculum development during 2027–2031, ensuring the program remains up-to-date, competency-based, and supportive of Thailand's transition toward a sustainable digital economy.

Keywords: Curriculum development, Financial innovation, Financial data analytics, Graduate Competencies, Digital labor market

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปฏิวัติเทคโนโลยีดิจิทัลในศตวรรษที่ 21 ได้สร้างการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้าง (Structural transformation) ในระบบการเงินโลกอย่างลึกซึ้ง เทคโนโลยีทางการเงิน (Financial technology: FinTech) ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการลดต้นทุนธุรกรรม เพิ่มความเร็ว และขยายการเข้าถึงบริการทางการเงิน (Financial Inclusion) ให้กับประชากรที่เคยอยู่นอกระบบ (Unbanked) ขณะเดียวกัน สินทรัพย์ดิจิทัลและเทคโนโลยีบล็อกเชนได้สร้างระบบนิเวศทางการเงินแบบ

กระจายศูนย์ (Decentralized finance: DeFi) ซึ่งลดการพึ่งพาสถาบันการเงินแบบดั้งเดิม และเปิดโอกาสให้เกิดรูปแบบการลงทุนใหม่ที่มีความโปร่งใสและมีสภาพคล่องมากขึ้น (Tapscott & Tapscott, 2016) การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ไม่ได้เป็นเพียงการพัฒนาเครื่องมือทางการเงิน แต่เป็นการปฏิรูปวิธีคิดและกระบวนการดำเนินธุรกิจทางการเงินในระดับรากฐาน ส่งผลให้สถาบันการเงินทั่วโลกต้องเร่งปรับตัวให้สอดคล้องกับความคาดหวังของผู้บริโภคยุคดิจิทัล พร้อมทั้งบริหารความเสี่ยงด้านความปลอดภัยไซเบอร์ที่ทวีความซับซ้อนขึ้นอย่างต่อเนื่อง

การเชื่อมโยงของเทคโนโลยีดิจิทัลกับตลาดการเงินยังได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและกลยุทธ์การลงทุนอย่างสิ้นเชิง นักลงทุนสามารถซื้อขายสินทรัพย์จากทั่วโลกผ่านสมาร์ทโฟน หรือแพลตฟอร์มออนไลน์ได้ตลอด 24 ชั่วโมง การตัดสินใจลงทุนจึงต้องอาศัยการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big data analytics) และแบบจำลองทางเศรษฐกิจที่มีความแม่นยำสูง (PricewaterhouseCoopers, 2022) การเกิดขึ้นของสินทรัพย์ใหม่ เช่น โทเคนที่ไม่สามารถทดแทนกันได้ (Non-fungible token: NFT) และสินทรัพย์ดิจิทัลรูปแบบต่าง ๆ ได้เปิดมิติใหม่ของการลงทุน ขณะเดียวกัน การใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial intelligence: AI) และการซื้อขายแบบอัลกอริทึม (Algorithmic trading) ได้กลายเป็นกลไกหลักในการบริหารความเสี่ยงและการเพิ่มประสิทธิภาพของตลาดทุนยุคใหม่

บริบทของประเทศไทย ระบบการเงินไทยกำลังเร่งปรับตัวเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital economy) ตามนโยบายของธนาคารแห่งประเทศไทย (Bank of Thailand: BOT) ที่มุ่งสร้างระบบนิเวศทางการเงินสมัยใหม่ผ่านการจัดตั้งธนาคารเสมือนจริง (Virtual bank) การพัฒนาสกุลเงินดิจิทัลภาครัฐ (Central Bank Digital Currency: CBDC) และการขับเคลื่อนระบบการชำระเงินอิเล็กทรอนิกส์ในวงกว้าง (Bank of Thailand, 2024) รวมทั้งการผลักดันของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ในการวางกรอบกำกับดูแลสินทรัพย์ดิจิทัลและบล็อกเชน (Securities and Exchange Commission Thailand, 2023) การเปลี่ยนผ่านนี้สะท้อนถึงทิศทางของประเทศที่กำลังมุ่งสู่ ระบบเศรษฐกิจการเงินดิจิทัลอย่างเต็ม

รูปแบบ ซึ่งสร้างทั้งโอกาสใหม่และความท้าทายทางทักษะสำหรับบุคลากรด้านการเงินในอนาคต

ในขณะเดียวกัน ตลาดแรงงานของประเทศไทยก็เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตามเทคโนโลยีและโครงสร้างเศรษฐกิจใหม่ โดยเฉพาะในสาขาการเงิน การลงทุน และการวิเคราะห์ข้อมูล นายจ้างในภาคเอกชนและสถาบันการเงินต่างให้ความสำคัญกับทักษะแห่งอนาคต (Future skills) เช่น การคิดเชิงวิเคราะห์ (Critical thinking) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital literacy) การแก้ปัญหาเชิงซับซ้อน (Complex problem solving) และการเรียนรู้ตลอดชีวิต (World Economic Forum, 2023) ทำให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจำเป็นต้องปรับโครงสร้างหลักสูตรให้ตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานอย่างแท้จริง โดยเฉพาะการสร้างสมรรถนะบัณฑิตที่สามารถผสมผสานองค์ความรู้ทางการเงินกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาจึงมีความสำคัญยิ่งในการขับเคลื่อนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ด้านการศึกษาและเศรษฐกิจ ตลอดจนยุทธศาสตร์ Thailand 4.0 และ BCG Economy model ที่เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจฐานนวัตกรรมและความยั่งยืน มหาวิทยาลัยจึงต้องทำหน้าที่เป็นกลไกเชิงรุกในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและศักยภาพสูง สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคธุรกิจและเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจประเทศในระยะยาว โดยเฉพาะในสาขาวิชานวัตกรรมทางการเงินและการลงทุนที่ต้องการบุคลากรซึ่งมีทักษะหลากหลายและพร้อมปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง

อย่างไรก็ตาม จากการประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตในหลายสถาบัน พบว่าหลักสูตรเดิมนั้นยังมีข้อจำกัดในด้านความทันสมัย เนื้อหายังไม่ครอบคลุมองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีทางการเงินและการวิเคราะห์ข้อมูล ทำให้บัณฑิตจำนวนหนึ่งยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานได้อย่างเต็มศักยภาพ ความล้าสมัยของหลักสูตรและวิธีการเรียนการสอนจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้ต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรใหม่ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล

ดังนั้น การดำเนินการวิจัยครั้งนี้จึงมีความสำคัญในฐานะการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตร โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมทางการเงินและการลงทุน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ให้มีความทันสมัย มีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปใช้ได้จริงในการจัดการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นให้หลักสูตรตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานและการเปลี่ยนแปลงของโลกการเงินยุคดิจิทัล ผ่านการรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ นักศึกษา ศิษย์เก่า นายจ้าง อาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรในช่วงปี พ.ศ. 2570 - 2574 ให้มีคุณภาพสูงขึ้น สอดคล้องกับแนวโน้มทักษะแห่งอนาคต และยกระดับศักยภาพของบัณฑิตให้สามารถแข่งขันได้ทั้งในระดับประเทศและระดับสากล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อประเมินระดับความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ นักศึกษา ศิษย์เก่า นายจ้าง อาจารย์ และผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อความเหมาะสมและความทันสมัยของหลักสูตรนวัตกรรมทางการเงินและการลงทุน
2. เพื่อศึกษาความต้องการและข้อเสนอแนะของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในด้านความรู้ ทักษะ เทคโนโลยีทางการเงิน (FinTech) การวิเคราะห์ข้อมูล และ Soft skills ที่ควรเพิ่มเติมในหลักสูตร
3. เพื่อวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างผลลัพธ์การเรียนรู้ (PLOs) กับทักษะที่ตลาดแรงงานยุคดิจิทัลต้องการ รวมถึงความคาดหวังของภาคอุตสาหกรรมการเงิน
4. เพื่อจัดทำแนวทางพัฒนาหลักสูตร พ.ศ. 2570 - 2574 ให้ตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานยุคใหม่ และส่งเสริมสมรรถนะของบัณฑิตให้พร้อมแข่งขันในระดับประเทศและระดับสากล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาทางการเงินและการลงทุน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่มีความทันสมัย

สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีทางการเงินและการลงทุน ตลอดจนตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานในโลกการเงินสมัยใหม่

2. ได้หลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ และสมรรถนะตรงตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต และยกระดับคุณภาพของหลักสูตรให้มีมาตรฐานทางวิชาการที่สูงขึ้น

3. ส่งเสริมให้คณะและมหาวิทยาลัยมีศักยภาพในการแข่งขัน และสร้างภาพลักษณ์ที่ดีในระดับประเทศ และนานาชาติ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาหลักสูตรในระดับอุดมศึกษามีรากฐานมาจากแนวคิดและทฤษฎีทางการศึกษาหลายประการ โดยเฉพาะแนวคิดที่ว่าด้วยการพัฒนาหลักสูตรที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและตอบสนองต่อความต้องการของสังคม (Learner-Centered and Society-Responsive Curriculum Development) ซึ่งมุ่งให้หลักสูตรเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างสมรรถนะ (Competencies) ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและการทำงานในศตวรรษที่ 21 การออกแบบหลักสูตรในปัจจุบันจึงไม่ได้มุ่งเพียงการถ่ายทอดความรู้เชิงทฤษฎี แต่ต้องสามารถพัฒนาสมรรถนะบัณฑิตให้มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ เพื่อให้พร้อมสำหรับตลาดแรงงานยุคดิจิทัล (OECD, 2022)

หนึ่งในกรอบแนวคิดสำคัญที่ใช้เป็นพื้นฐานของการพัฒนาหลักสูตรคือ โมเดลของไทเลอร์ Tyler's model (Tyler, 1949) ซึ่งเสนอขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร 4 ขั้นตอน ได้แก่ การกำหนดวัตถุประสงค์ทางการศึกษา (Educational objectives) การคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ (Learning experiences) การจัดระบบประสบการณ์การเรียนรู้ (Organization of experiences) และการประเมินผลการเรียนรู้ (Evaluation) แนวคิดนี้เน้นให้หลักสูตรมีโครงสร้างที่เชื่อมโยงระหว่างวัตถุประสงค์และผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning outcomes) อย่างเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ (Program learning outcomes: PLOs) เป็นตัวชี้วัดคุณภาพบัณฑิต

Taba (1962) ได้ต่อยอดแนวคิดของไทเลอร์ โดยเสนอให้การพัฒนาหลักสูตรเริ่มจากระดับครูผู้สอน (Grassroots model) เนื่องจากครูคือผู้ที่เข้าใจผู้เรียนและบริบทจริงมากที่สุด การพัฒนาหลักสูตรจึงควรอาศัยข้อมูลจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง ไม่ว่าจะเป็นผู้สอน ผู้เรียน หรือผู้ประกอบการ ซึ่งแนวคิดนี้ได้กลายเป็นรากฐานของการพัฒนาหลักสูตรบนฐานผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder-based curriculum development) ที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในงานวิจัยร่วมสมัย ในมุมมองเชิงเศรษฐศาสตร์การศึกษา ทฤษฎีทุนมนุษย์ (Human capital theory) ของ Becker (1993) อธิบายว่าการลงทุนในระบบการศึกษาคือการเพิ่มมูลค่าทุนมนุษย์ของประเทศ บุคลากรที่ได้รับการพัฒนาอย่างมีคุณภาพจะเพิ่มผลิตภาพทางเศรษฐกิจและขับเคลื่อนนวัตกรรม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ World Economic Forum (2023) ที่มองว่าทักษะแห่งอนาคต เช่น การคิดเชิงวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นทุนมนุษย์ใหม่ (New human capital) ที่จำเป็นต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจดิจิทัล ดังนั้น หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมทางการเงินและการลงทุนจึงควรตอบสนองต่อเป้าหมายของการสร้างทุนมนุษย์คุณภาพสูงที่มีทักษะทางเทคโนโลยีและนวัตกรรม

อีกแนวคิดที่สำคัญคือ แนวคิดเชิงสมรรถนะ (Competency-based curriculum design) ซึ่งมุ่งให้ผู้เรียน ทำได้จริงมากกว่าการรู้เฉย ๆ โดยการกำหนดกรอบสมรรถนะ (Competency framework) ที่ชัดเจนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบรายวิชาและการประเมินผล (Birdman et al., 2022; Stek et al., 2025) แนวคิดนี้เหมาะสมอย่างยิ่งกับสาขาวิชานวัตกรรมทางการเงินที่ต้องการให้บัณฑิตสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์จริง ทั้งในด้านการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงิน การใช้เครื่องมือ FinTech และการตัดสินใจเชิงธุรกิจอย่างมีจริยธรรม

ในด้านกระบวนการเรียนรู้ ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ (Constructivism theory) ของ Piaget (1972) และ Bruner (1986) ชี้ว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นได้ดีที่สุดเมื่อผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ค้นพบ และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Active learning) ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ (Experiential learning)

ของ Kolb (1984) ที่เน้นวงจรการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง (Concrete experience - reflective observation - abstract conceptualization - active experimentation) การเรียนรู้แบบนี้ถูกนำมาประยุกต์ใช้ในหลักสูตรบริหารธุรกิจและการเงินทั่วโลก เพื่อพัฒนาทักษะพร้อมทำงาน (Employability skills) ให้กับผู้เรียนอย่างแท้จริง

ในระดับแนวคิดเชิงระบบ โมเดลของ Kem et al. (2009) เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรแบบ 6 ขั้นตอน (Six-Step approach to curriculum development) ได้รับการประยุกต์ใช้อย่างแพร่หลายในสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการ (Problem identification & needs assessment) 2) การระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 3) การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ 4) การเลือกกลยุทธ์การเรียนรู้ 5) การนำหลักสูตรไปใช้ และ 6) การประเมินผลและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง โมเดลนี้สะท้อนแนวคิดการพัฒนาเชิงระบบที่เหมาะสมกับบริบทของการพัฒนาหลักสูตรในยุคดิจิทัลที่ต้องตอบสนองต่อผู้เรียนและตลาดแรงงานไปพร้อมกัน

จากแนวคิดและทฤษฎีดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่าการพัฒนาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมทางการเงินและการลงทุน ควรอิงบนฐานของการพัฒนาหลักสูตรเชิงสมรรถนะ (Competency-based curriculum) การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder participation) และการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ (Experiential learning) โดยมีเป้าหมายเพื่อยกระดับสมรรถนะบัณฑิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในยุคเศรษฐกิจดิจิทัลและเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันของประเทศในระยะยาวต่อไปจะพิจารณางานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งสะท้อนการประยุกต์ใช้แนวคิดเหล่านี้ในบริบทของการอุดมศึกษาและตลาดแรงงานยุคดิจิทัล

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในฐานะผู้ผลิตบัณฑิตเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานได้รับความสนใจอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะคำถามที่ว่า 'บัณฑิตพร้อมทำงานจริงเพียงใด' และหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของนายจ้างมากน้อยเพียงใด งานวิจัยจำนวนมากสะท้อนว่าช่องว่างระหว่างสิ่งที่หลักสูตรมอบให้กับสิ่งที่ตลาดแรงงาน

ต้องการยังคงมีอยู่ โดยเฉพาะในยุคดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งในด้านเทคโนโลยี นวัตกรรม และรูปแบบการทำงาน งานของ Mahmud and Wong (2022) พบว่าสถาบันอุดมศึกษายังคงให้ความสำคัญกับ 'hard skills' เช่น ความรู้เฉพาะทางวิชาชีพ ในขณะที่ตลาดแรงงานกลับให้ความสำคัญกับ 'soft skills' และ 'digital skills' เช่น การสื่อสาร การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ สะท้อนให้เห็นว่าหลักสูตรในระดับอุดมศึกษาจำเป็นต้องปรับเนื้อหาและกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับทักษะแห่งอนาคตและความต้องการของภาคอุตสาหกรรมยุคใหม่

แนวทางหนึ่งที่ได้รับการยอมรับมากขึ้น คือ การพัฒนาหลักสูตรโดยอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder-based curriculum development) ซึ่งเป็นแนวคิดหลักที่สอดคล้องกับงานวิจัยฉบับนี้ Gupta (2024) ศึกษาเกี่ยวกับ Stakeholder perceptions of graduate employability และพบว่า ความเข้าใจของสถาบันการศึกษาและองค์กรนายจ้างเกี่ยวกับสมรรถนะบัณฑิต ยังมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยสถาบันมักเน้นด้านความรู้ทางวิชาการ ขณะที่นายจ้างให้ความสำคัญกับทักษะปฏิบัติจริง ความพร้อมทำงาน และทักษะเชิงสังคม การวิจัยดังกล่าวแนะนำให้สถาบันอุดมศึกษาใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อรวบรวมมุมมองจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกกระดับ ซึ่งแนวทางนี้ตรงกับระเบียบวิธีของงานวิจัยปัจจุบันที่มุ่งสำรวจความคิดเห็นจากนักศึกษา ศิษย์เก่า นายจ้าง อาจารย์ และผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

ในด้านสมรรถนะบัณฑิต งานของ Bisschoff and Massyn (2024) ได้เสนอ Soft skills competency framework ที่มุ่งเน้นการพัฒนา Emotional intelligence, การทำงานเป็นทีม และความยืดหยุ่นทางความคิด โดยเฉพาะเมื่อควบคู่กับการเรียนรู้แบบบูรณาการกับสถานประกอบการ (Work-integrated learning: WIL) จะช่วยเพิ่มความพร้อมทำงานได้จริง ทั้งนี้ Dordevic (2025) พบว่า ทักษะดิจิทัลระดับเหนือพื้นฐาน (Above-basic digital skills) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตราการจ้างงานอย่างมีนัยสำคัญ ยืนยันว่าทักษะดิจิทัล

คือทุนอาชีพ (Career capital) ที่หลักสูตรควรพัฒนาอย่างเป็นระบบ

ด้านการศึกษาเฉพาะทางด้านการเงินและการลงทุน งานวิจัยในต่างประเทศให้ความสำคัญกับการบูรณาการเทคโนโลยีทางการเงิน (FinTech) เข้ากับหลักสูตรมากขึ้น Poon et al. (2024) พบว่าผู้บริหารในอุตสาหกรรม FinTech ให้ความสำคัญกับประสบการณ์การทำงานจริงและความพร้อมด้านผู้ประกอบการ ขณะที่ Cox (2024) ศึกษาผลจากการเรียนการสอน FinTech เชิงปฏิบัติ (Experiential learning) พบว่าผู้เรียนมีทักษะพร้อมทำงานเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ส่วน KaiZhi and Khodi (2025) เสนอกรอบแนวคิดที่เชื่อมโยง FinTech Education เข้ากับการพัฒนาทักษะดิจิทัลและการคิดเชิงวิพากษ์ เพื่อให้หลักสูตรสอดคล้องกับอุตสาหกรรมจริง แนวคิดเหล่านี้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาหลักสูตรนวัตกรรมทางการเงินและการลงทุนในประเทศไทย ที่ควรเพิ่มรายวิชา FinTech และกิจกรรมเชิงปฏิบัติ เช่น โครงการ กรณีศึกษา และสหกิจศึกษา Birdman et al. (2022) และ Stek et al. (2025) ต่างเสนอการออกแบบหลักสูตรเชิงสมรรถนะ (Competency-based curriculum design) ที่มุ่งเน้นการบูรณาการทักษะทางเทคนิค ทักษะพฤติกรรม และการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เพื่อให้ผู้เรียนทำได้จริงมากกว่า การรู้เพียงอย่างเดียว ซึ่งเหมาะสมอย่างยิ่งกับสาขาการเงินที่ต้องการให้ผู้เรียนเข้าใจทั้งการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงิน การใช้เทคโนโลยี FinTech และการบริหารความเสี่ยงอย่างมีจริยธรรม

ในบริบทของประเทศไทยและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ งานวิจัยและนโยบายจาก NXPO, OECD, และ UNESCO ล้วนชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการเชื่อมโยงสถาบันอุดมศึกษาภาคอุตสาหกรรมเพื่อผลิตกำลังคนที่มีทักษะดิจิทัลและสร้างนวัตกรรม งานวิจัยในประเทศหลายชิ้นพบว่า แม้นักศึกษาจะมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรในระดับสูงมากกว่าร้อยละ 85 แต่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียยังเสนอให้เพิ่มรายวิชา Soft Skills การฝึกงาน และการอัปเดตเครื่องมือดิจิทัลให้ทันสมัย ซึ่งสะท้อนถึงความต้องการสร้างหลักสูตรที่พร้อมสำหรับอนาคต (Future-ready curriculum) อย่างแท้จริง อย่างไรก็ตาม แม้งานวิจัยสากลจำนวนไม่น้อยจะสำรวจประเด็นเกี่ยวกับ employability, digital

skills, curriculum-industry alignment, soft skills, และ FinTech education แต่ในบริบทไทยยังพบช่องว่างสำคัญหลายด้าน ได้แก่ 1) ยังมีงานวิจัยน้อยมากที่สำรวจความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายกลุ่ม (นักศึกษา ศิษย์เก่า อาจารย์ นายจ้าง) ต่อหลักสูตรที่มุ่งเน้น FinTech และนวัตกรรมทางการเงิน 2) ขาดงานที่ออกแบบกรอบสมรรถนะเฉพาะสาขา (Competency framework) สำหรับด้านการเงิน การลงทุน และนวัตกรรมโดยตรง และ 3) ยังมีงานวิจัยน้อยที่วัดผลลัพธ์เชิงปฏิบัติ (Practical outcomes) เช่น การฝึกงาน สหกิจศึกษา หรือโครงการร่วมกับภาคอุตสาหกรรม พร้อมประเมินความพึงพอใจตามมาตรฐาน และแทบไม่มีงานที่ติดตามผล การใช้สมรรถนะของบัณฑิตในตลาดแรงงานหลังสำเร็จการศึกษา

ด้วยเหตุนี้งานวิจัยฉบับนี้จึงมุ่งสำรวจความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวบรวมข้อเสนอแนะเชิงลึก และจัดทำแนวทางการปรับปรุงหลักสูตร ในช่วงปี พ.ศ. 2570 - 2574 จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะสามารถเติมเต็มช่องว่างเหล่านี้ได้อย่างเป็นรูปธรรม จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าว สามารถสังเคราะห์แนวทางพัฒนาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชา นวัตกรรมทางการเงินและการลงทุน ที่เหมาะสมกับบริบทไทยได้ ดังนี้

1. บูรณาการเนื้อหา FinTech และนวัตกรรมทางการเงิน เช่น Blockchain, Robo-advisors, Big dataทางการเงิน, Digital payments, และการลงทุนยุคดิจิทัล
2. พัฒนาทักษะดิจิทัลและทักษะเชิงอ่อนควบคู่กับความรู้วิชาชีพ ได้แก่ digital literacy, communication, teamwork, problem-solving และ critical thinking
3. เน้นการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ (Experiential learning) เช่น สหกิจศึกษา โครงการจริง และการจำลองสถานการณ์ธุรกิจการเงิน
4. สร้างกรอบสมรรถนะ (Competency framework) ที่ระบุสมรรถนะหลักของบัณฑิตและตัวชี้วัดที่สามารถประเมินได้จริง
5. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างต่อเนื่อง ผ่านการสำรวจความคิดเห็น การประชุมกลุ่ม และคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตร

6. พัฒนาทรัพยากรและศักยภาพของอาจารย์ผู้สอน ให้มีความเชี่ยวชาญด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีการเงิน พร้อมเครื่องมือและห้องปฏิบัติการจำลอง

7. ติดตามผลลัพธ์ของบัณฑิต (Graduate tracking) เพื่อตรวจสอบการใช้สมรรถนะในตลาดแรงงาน และใช้ข้อมูลปรับปรุงหลักสูตรในระยะยาว

งานวิจัยนี้มีความโดดเด่นในฐานะงานที่บูรณาการองค์ความรู้จากหลายมิติ เพื่อพัฒนาหลักสูตรนวัตกรรมทางการเงินให้สอดคล้องกับบริบทเศรษฐกิจดิจิทัลและความต้องการของตลาดแรงงานสมัยใหม่ โดยมีจุดเด่นสำคัญคือการใช้กรอบคิดที่เชื่อมโยงระหว่างหลักสูตร ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และทิศทางอุตสาหกรรมทางการเงินในอนาคตอย่างเป็นระบบ แนวทางการศึกษาถูกออกแบบให้ครอบคลุมทั้งการวิเคราะห์ช่องว่างของหลักสูตรเดิม การทำความเข้าใจคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิต และการสำรวจความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ซึ่งช่วยให้การพิจารณาจุดแข็งและจุดที่ควรปรับปรุงของหลักสูตรมีความรอบด้านและสอดคล้องกับความเป็นจริง นอกจากนี้ งานวิจัยยังเน้นการสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อวางกรอบแนวทางพัฒนาหลักสูตรในลักษณะที่สามารถนำไปใช้ได้จริง ทั้งในด้านเนื้อหาวิชา กระบวนการจัดการเรียนรู้ และการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดแรงงานดิจิทัล ทำให้งานวิจัยนี้มีศักยภาพสูงในการใช้เป็นต้นแบบในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรระดับปริญญาตรีในสาขาที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมทางการเงินในอนาคต

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยนี้บูรณาการความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ากับหลักสูตรเชิงสมรรถนะ เพื่อพัฒนาหลักสูตรนวัตกรรมทางการเงินและการลงทุนให้สอดคล้องกับทักษะดิจิทัลยุคใหม่ ดังภาพประกอบ

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

การรวบรวมข้อมูลเพื่อพัฒนาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมทางการเงินและการลงทุน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้เก็บรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ นักศึกษา ศิษย์เก่า นายจ้างหรือสถานประกอบการ อาจารย์ในหลักสูตร และผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ดังนี้

- นักศึกษาปัจจุบัน ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 จำนวน 60 คน
- ศิษย์เก่าที่จบการศึกษา ในปี พ.ศ. 2563 – 2567 จำนวน 40 คน
- ตัวแทนนายจ้างหรือสถานประกอบการ ที่รับนักศึกษาสหกิจศึกษาเพื่อฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จำนวน 10 คน
- อาจารย์ในหลักสูตร จำนวน 5 คน
- ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก จำนวน 5 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาปัจจุบัน คือ แบบสอบถาม ประกอบด้วยด้านต่าง ๆ ดังนี้

- ความสอดคล้องของรายวิชากับอาชีพ
- คุณภาพการสอนของอาจารย์
- ความพร้อมของสื่อและอุปกรณ์

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลจากศิษย์เก่า นายจ้างหรือสถานประกอบการ อาจารย์ในหลักสูตร และผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก คือ แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลในปีการศึกษา 2567 ระหว่างเดือนตุลาคม ถึงเดือนธันวาคม 2567 โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ การสัมภาษณ์ออนไลน์ และการสนทนากลุ่ม

การวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับข้อมูลจากแบบสอบถาม คณะผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยค่าสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.20 – 5.00 หมายถึง เห็นด้วยระดับมากที่สุด / พึงพอใจระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.40 – 4.19 หมายถึง เห็นด้วยระดับมาก / พึงพอใจระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.60 – 3.39 หมายถึง เห็นด้วยระดับปานกลาง / พึงพอใจระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.80 – 2.59 หมายถึง เห็นด้วยระดับน้อย / พึงพอใจระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.79 หมายถึง เห็นด้วยระดับน้อยที่สุด / พึงพอใจระดับน้อยที่สุด

ในส่วนข้อมูลจากการสัมภาษณ์ด้วยคำถามปลายเปิด คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการถอดความคำตอบจากผู้ให้ข้อมูลแต่ละรายอย่างละเอียด แล้วนำเนื้อหาที่ได้มาจัดหมวดหมู่และจัดลำดับประเด็นตามลักษณะของข้อมูล เพื่อวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis) โดยพิจารณาหาความเหมือน ความแตกต่าง และประเด็นสำคัญที่สะท้อนความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในแต่ละกลุ่ม จากนั้นนำเสนอผลการวิเคราะห์ในลักษณะความเรียงเพื่ออธิบายแนวคิด มุมมอง และข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาวัตกรรมการเงินและการลงทุน

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาการพัฒนาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาวัตกรรมการเงินและการลงทุน

โดยอาศัยความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 5 กลุ่ม ได้แก่ นักศึกษา ศิษย์เก่า นายจ้างหรือสถานประกอบการ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก แสดงให้เห็นสาระสำคัญใน 2 ประเด็นหลัก คือ (1) ผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และ (2) ความสอดคล้องระหว่างผลลัพธ์การเรียนรู้ (PLOs) กับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ผลการรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบสอบถาม และการสนทนากลุ่ม ระหว่างเดือนตุลาคม ถึง ธันวาคม พ.ศ. 2567 พบว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มเห็นพ้องกันว่าหลักสูตรควรพัฒนาความรู้และทักษะของผู้เรียนให้สอดคล้องกับบริบททางการเงินสมัยใหม่ โดยเฉพาะด้าน เทคโนโลยีทางการเงิน (FinTech) และ เศรษฐกิจดิจิทัล ซึ่งเป็นแนวโน้มสำคัญของตลาดแรงงานในอนาคต ข้อมูลจาก สถานประกอบการ และ ศิษย์เก่า ระบุว่าบัณฑิตควรมีความสามารถวิเคราะห์งบการเงิน ประเมินมูลค่าทรัพย์สิน จัดการความเสี่ยง และวางแผนการลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงมีความซื่อสัตย์ สุจริตและจรรยาบรรณวิชาชีพ พร้อมทั้งมี ทักษะภาษาอังกฤษและดิจิทัล เพื่อรองรับการทำงานในสภาพแวดล้อมสากล

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร เสนอให้บูรณาการเนื้อหาด้านเทคโนโลยีการเงิน ปัญญาประดิษฐ์ และ Big data เข้ากับการเรียนการสอน พร้อมพัฒนา Soft skills ของผู้เรียน เช่น การคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร และความรับผิดชอบทางจริยธรรม เพื่อสร้างบัณฑิตที่สมบูรณ์ทั้งความรู้และคุณธรรม ในขณะที่นักศึกษาสะท้อนว่า ต้องการเรียนรู้เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์การลงทุน เศรษฐศาสตร์ และเทคโนโลยีทางการเงินที่สามารถประยุกต์ใช้ได้จริงในสถานการณ์ปัจจุบัน ข้อมูลทั้งหมดนี้ ถูกเชื่อมโยงกับ มาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (TQF) และนโยบายของมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชชมงคลพระนคร ซึ่งมุ่งผลิตบัณฑิตที่ “มีความรู้คู่คุณธรรม เท่าทันเทคโนโลยี และสถานการณ์โลก” ทำให้แนวทางการปรับปรุงหลักสูตรในช่วงปี พ.ศ. 2570 - 2574 มีเป้าหมายชัดเจนในการสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติที่สามารถบูรณาการความรู้ทางการเงินกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการสำรวจเชิงปริมาณจากกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้ง 5 กลุ่ม แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจรวม 4.29 จาก 5.00 (คิดเป็นร้อยละ 85.8) อยู่ในระดับ “พึงพอใจมาก” ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละความพึงพอใจ และข้อสรุปสำคัญจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

ประเด็นการสำรวจ	ค่าเฉลี่ย (เต็ม 5)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละความพึงพอใจ	ข้อสรุปสำคัญ
นักศึกษาในหลักสูตร				
ความสอดคล้องของรายวิชากับอาชีพ	4.35	0.57	87.00	รายวิชาช่วยเตรียมความพร้อมต่อการทำงานจริงได้ดี แต่ควรเพิ่มเนื้อหาที่เน้นเชิงปฏิบัติ
คุณภาพการสอนของอาจารย์	4.50	0.52	90.00	อาจารย์มีความรู้และให้คำปรึกษาได้ดี
ความพร้อมของสื่อและอุปกรณ์	4.10	0.64	82.00	ควรปรับปรุงอุปกรณ์สื่อบางประเภทให้ทันสมัยยิ่งขึ้น
ศิษย์เก่า				
ความสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในงานจริง	4.40	0.55	88.00	ความรู้ที่ได้รับสอดคล้องกับงาน แต่ควรมีรายวิชาเฉพาะทางเพิ่ม
เครือข่ายศิษย์เก่าที่เอื้อต่อการทำงาน	3.95	0.70	79.00	ควรพัฒนากิจกรรมเชื่อมโยงศิษย์เก่าให้มากขึ้น
นายจ้าง / สถานประกอบการ				
ทักษะวิชาชีพของบัณฑิต	4.25	0.58	85.00	บัณฑิตมีพื้นฐานความรู้ แต่ควรเสริม Soft Skills
ทักษะการทำงานเป็นทีม	4.15	0.61	83.00	ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี แต่ควรเพิ่มการฝึกในสถานการณ์จริง
อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร				
ความเพียงพอของทรัพยากรสนับสนุนการสอน	4.20	0.59	84.00	มีจำนวนเพียงพอ
ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก				
ความสอดคล้องของหลักสูตรกับมาตรฐานวิชาชีพ	4.55	0.48	91.00	หลักสูตรสอดคล้องตามมาตรฐานสากล
ความทันสมัยของเนื้อหา	4.30	0.53	86.00	ควรติดตามการเปลี่ยนแปลงในอาชีพการเงินและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

จากตาราง 1 พบว่า

1) นักศึกษาปัจจุบัน มีความพึงพอใจสูงสุดต่อ “คุณภาพการสอนของอาจารย์” (คะแนนเฉลี่ย 4.50 หรือร้อยละ 90.00, S.D. = 0.52) และเห็นว่ารายวิชา มีความสอดคล้องกับอาชีพในอนาคต (คะแนนเฉลี่ย 4.35 หรือร้อยละ 87.00, S.D. = 0.57) และเสนอให้เพิ่มรายวิชาเชิงปฏิบัติและอัปเดตอุปกรณ์การเรียนการสอนให้ทันสมัยขึ้น (คะแนนเฉลี่ย 4.10 หรือร้อยละ 82.00, S.D. = 0.64)

2) ศิษย์เก่า ประเมินว่าความรู้ที่ได้รับสามารถประยุกต์ใช้ได้จริง (คะแนนเฉลี่ย 4.40 หรือร้อยละ 88.00, S.D. = 0.55) และควรเพิ่มรายวิชาเฉพาะทางและสร้างเครือข่ายศิษย์เก่าเพื่อการทำงานร่วมกัน (คะแนนเฉลี่ย 3.95 หรือร้อยละ 79.00, S.D. = 0.70)

3) นายจ้าง/สถานประกอบการ เห็นว่าบัณฑิตมีพื้นฐานความรู้ดี (คะแนนเฉลี่ย 4.25 หรือร้อยละ 85.00, S.D. = 0.58) และควรเสริม Soft skills โดยเฉพาะการทำงานเป็นทีม (คะแนนเฉลี่ย 4.15 หรือร้อยละ 83.00, S.D. = 0.61)

4) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ให้คะแนนสูงด้านความเพียงพอของทรัพยากรการสอน (คะแนนเฉลี่ย 4.20 หรือร้อยละ 84.00, S.D. = 0.59) และเห็นควรพัฒนาสื่อและเครื่องมือให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีใหม่

5) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ให้คะแนนสูงสุดด้านความสอดคล้องของหลักสูตรกับมาตรฐานวิชาชีพ (คะแนนเฉลี่ย 4.55 หรือร้อยละ 91.00, S.D. = 0.48) และด้านความทันสมัยของเนื้อหา (คะแนนเฉลี่ย 4.30 หรือร้อยละ 86.00, S.D. = 0.53) โดยเสนอให้ติดตามแนวโน้มอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีทางการเงินอย่างต่อเนื่อง

โดยจุดแข็งของหลักสูตรคือ คุณภาพการสอนของอาจารย์ ความสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพ และพื้นฐานความรู้ของบัณฑิต ส่วนจุดที่ควรพัฒนาได้แก่ การเพิ่มรายวิชาเชิงปฏิบัติ การปรับปรุงสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน และการเสริม Soft skills เพื่อให้บัณฑิตพร้อมทำงานในสภาพแวดล้อมจริง

การวิเคราะห์เชิงเนื้อหาพบว่า ผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (PLOs) จำนวน 11 ข้อ มีความสอดคล้องสูงกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

ผลการศึกษาตามผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (PLOs) พบว่า

PLO 1 สามารถใช้ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์และวิธีคิดฐานวิทยาศาสตร์ พิจารณาประเด็นทางสังคม สิ่งแวดล้อม สมดุลสุขภาวะ ในบริบทโลกศตวรรษที่ 21 ตามหลักแนวคิดความเป็นพลเมืองโลก

PLO 2 วิเคราะห์สถานการณ์ มองเห็นโอกาส แนวคิดใหม่ ๆ ให้มนุษย์เป็นศูนย์กลางในการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแก้ปัญหาพัฒนาอย่างสร้างสรรค์ และนำเสนอความคิดโดยเลือกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาของสาระและบริบท

PLO 3 แสดงออกถึงคุณลักษณะของนวัตกรรม การบูรณาการ ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ปฏิบัติงาน โดยยึดถือคุณธรรมจริยธรรม ในบริบทสังคม พหุวัฒนธรรม รู้การรักษาสสมดุลทั้งร่างกายและจิตใจ เห็นคุณค่าในตนเองและยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล

PLO 4 ประยุกต์ความรู้ด้านบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีในการดำเนินธุรกิจ

PLO 5 วิเคราะห์ทฤษฎีองค์ความรู้ในด้านแนวคิดทางการเงิน การลงทุน และเศรษฐศาสตร์

PLO 6 ประยุกต์ใช้ข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีทางการเงินและการลงทุน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวัน และในบริบทการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

PLO 7 ประยุกต์ใช้เครื่องมือและนวัตกรรมทางการเงินและเศรษฐศาสตร์ในการให้คำแนะนำ และแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องได้

PLO 8 ทักษะการบริหารการเงินส่วนบุคคล การประกันภัย และบูรณาการความรู้ทางการเงินกับศาสตร์อื่น ๆ

PLO 9 แสดงออกถึงพฤติกรรมที่มีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่เหมาะสมสำหรับการทำงาน ในด้านการเงินและเศรษฐศาสตร์

PLO 10 สร้างแรงบันดาลใจให้กับตนเอง ในการเรียนรู้สิ่งใหม่ทางการเงิน และ

PLO 11 ปฏิบัติงานสหกิจศึกษาทางการเงินและเศรษฐศาสตร์ โดยนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติงานในสถานประกอบการโดยใช้องค์ความรู้ในสาขาวิชา นวัตกรรมทางการเงินและการลงทุน

จากผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ที่ได้จากการเก็บข้อมูลความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้ง 5 กลุ่ม ได้แก่ นักศึกษา ศิษย์เก่า นายจ้างหรือสถานประกอบการ อาจารย์ประจำหลักสูตร และผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก สามารถสรุปความสอดคล้องระหว่างผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (PLOs) กับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้อย่างชัดเจน โดยผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าทุกด้านของ PLO มีระดับความสอดคล้องตั้งแต่ระดับ “สูง” ถึง “สูงมาก” และสะท้อนทิศทางการพัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกการเงินยุคใหม่ ทั้งในด้านความรู้ทางการเงิน เทคโนโลยี และคุณธรรมจริยธรรม ทั้งนี้ สรุปสาระสำคัญของแต่ละ PLO พร้อมระดับความสอดคล้องและข้อเสนอแนะในการพัฒนาหลักสูตรไว้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 2 สรุปสาระสำคัญในส่วนความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตาม PLOs

ผลลัพธ์การเรียนรู้ตาม PLO	ความเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ระดับความสอดคล้อง	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
PLO 1	เห็นว่านักศึกษามีความเข้าใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมดีขึ้น แต่ควรเน้นการฝึกคิดเชิงวิเคราะห์ในสถานการณ์จริงมากขึ้น	สูง	เพิ่มกิจกรรมอภิปรายประเด็นร่วมสมัยและโครงงานฐานปัญหา (Problem-Based Learning)
PLO 2	ผู้ประกอบการเห็นว่านักศึกษาใช้ทักษะการวิเคราะห์ที่ดี แต่ยังขาดการนำเสนอแนวคิดอย่างมืออาชีพ	สูง	ควรเพิ่มการฝึกนำเสนอ Pitching และการใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอ
PLO 3	ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องชื่นชมด้านทัศนคติและความรับผิดชอบ แต่บางส่วนยังขาดการทำงานร่วมกับทีมต่างวัฒนธรรม	ปานกลาง – สูง	เสนอให้มีโครงการแลกเปลี่ยนหรือทำงานร่วมกับนักศึกษาต่างคณะ
PLO 4	ผู้ประกอบการเห็นว่านักศึกษาพื้นฐานดี แต่ยังขาดการฝึกลงมือทำธุรกิจจริง	สูง	เพิ่มวิชาหรือกิจกรรมจำลองธุรกิจ

ตาราง 2 (ต่อ)

ผลลัพธ์การเรียนรู้ตาม PLO	ความเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ระดับความสอดคล้อง	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
PLO 5	ศิษย์เก่าเห็นว่าสอดคล้องกับงานในสายอาชีพ แต่ควรเชื่อมโยงกับสถานการณ์ปัจจุบันมากขึ้น	สูง	เพิ่มกรณีศึกษาเชิงวิเคราะห์จากข่าวเศรษฐกิจและตลาดทุนจริง
PLO 6	ผู้ประกอบการชื่นชมด้านการใช้เทคโนโลยี เช่น Excel, Power BI, และ FinTech แต่ควรเสริมการวิเคราะห์ข้อมูลการเงินเชิงลึก	สูง	เพิ่มเนื้อหา Data Analytics และการใช้โปรแกรมวิเคราะห์การลงทุน
PLO 7	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเห็นว่าสอดคล้องสูง แต่ต้องฝึกการนำเสนอผลลัพธ์อย่างมืออาชีพ	สูง	จัดกิจกรรม "Financial Consulting Clinic" ร่วมกับสถานประกอบการ
PLO 8	เห็นว่านักศึกษามีความรู้พื้นฐานดี แต่ควรเสริมการวางแผนภาษีและการประกันชีวิต	สูง	เพิ่มหัวข้อ Financial Planning & Risk Management ในรายวิชาเลือก
PLO 9	เห็นพ้องว่าจรรยาบรรณนักการเงินเป็นพื้นฐานของการทำงานทางการเงิน	สูงมาก	บูรณาการจริยธรรมในทุกหมวดรายวิชา
PLO 10	ควรส่งเสริมทัศนคติใฝ่รู้สิ่งใหม่ทางการเงินและการพัฒนางานเอง	สูง	จัดอบรมระยะสั้น e-Learning และ Project-based Learning
PLO 11	ผู้ประกอบการพึงพอใจในความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้จริง	ปานกลาง – สูง	ควรขยายความร่วมมือกับภาคเอกชน เพื่อเพิ่มพื้นที่ฝึกประสบการณ์

ผลการศึกษาตามผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรทั้ง 11 ข้อ สะท้อนให้เห็นว่าหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาวัตกรรมการเงินและการลงทุน มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม ทั้งในด้านองค์ความรู้ทักษะวิชาชีพ และคุณธรรมจริยธรรม โดยเฉพาะในด้านการใช้เทคโนโลยีทางการเงิน การคิดวิเคราะห์เชิงตรรกะ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งเป็นสมรรถนะสำคัญของบัณฑิตในศตวรรษที่ 21 นอกจากนี้ ผลการศึกษายังแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความตระหนักในบทบาทของตนในฐานะผู้ประกอบการยุคดิจิทัลมีความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจและเทคโนโลยีทางการเงินได้ดี อย่างไรก็ตาม มีข้อเสนอแนะให้เพิ่มเติมรายวิชาเชิงปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมทางการเงิน การวิเคราะห์ข้อมูลการเงินเชิงลึก และภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ รวมถึงการออกแบบรายวิชาแบบบูรณาการข้ามสาขา เพื่อพัฒนาความสามารถด้านนวัตกรรมและการแก้ปัญหาในบริบทจริงมากยิ่งขึ้น

อภิปรายผล

ผลการศึกษาภาพรวมชี้ให้เห็นว่าหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาวัตกรรมการเงินและการลงทุน มีทิศทางที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกการเงินในยุคดิจิทัล ซึ่งขับเคลื่อน

ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ ปัญญาประดิษฐ์ และข้อมูลขนาดใหญ่ (Big data) การพัฒนาหลักสูตรให้เชื่อมโยงกับเทคโนโลยีดังกล่าวช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะเชิงวิเคราะห์และเชิงปฏิบัติที่จำเป็นต่อการทำงานจริงในภาคธุรกิจการเงินยุคใหม่ สอดคล้องกับรายงานของ OECD (2022) และ World Economic Forum (2023) ที่ชี้ว่า “ทักษะแห่งอนาคต” ได้แก่ การคิดเชิงวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เป็นสมรรถนะหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องปลูกฝังให้ผู้เรียน นอกจากนี้ การบูรณาการเทคโนโลยีทางการเงินในรายวิชา เช่น การวิเคราะห์ข้อมูลการเงินเชิงลึก การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และนวัตกรรมทางการเงิน ยังช่วยส่งเสริมให้หลักสูตรมีความทันสมัยและตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงาน สอดคล้องกับแนวทางการออกแบบหลักสูตรเชิงสมรรถนะ (Competency-based curriculum design) ของ Stek et al. (2025) และ Birdman et al., 2022 ที่เน้นให้ผู้เรียน “ทำได้จริง” มากกว่าการเรียนรู้เชิงทฤษฎีเพียงอย่างเดียว

การเรียนรู้แบบโครงงาน (Project-based learning) และการฝึกประสบการณ์ในสถานประกอบการจริง ยังเป็นแนวทางสำคัญที่สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ (Experiential learning) ของ Kolb (1984) และงานของ Cox (2024) ที่ยืนยันว่าการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริงช่วยเพิ่ม

ความพร้อมทำงาน (Employability) ได้อย่างมีนัยสำคัญ ผลการศึกษานี้ยังสนับสนุนแนวทางของการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Integrative learning) ซึ่งเชื่อมโยงองค์ความรู้ทางการเงิน เทคโนโลยี และจริยธรรมวิชาชีพ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะรอบด้าน ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติที่เหมาะสมต่อการประกอบอาชีพในโลกการเงินสมัยใหม่ โดยเฉพาะการบูรณาการทักษะภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ และการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการยกระดับศักยภาพบัณฑิตให้พร้อมทำงานในระดับภูมิภาคและระดับสากล (Bisschoff & Massyn, 2024; Mahmud & Wong, 2022)

ในส่วนของการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบ PLOs ทั้ง 11 ข้อ พบว่าผู้เรียนสามารถพัฒนาได้อย่างครบถ้วนทั้งด้านองค์ความรู้ ทักษะวิชาชีพ และคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งสะท้อนถึงความสำเร็จของการออกแบบหลักสูตรตามแนวคิด Competency-based curriculum ที่เน้นผลลัพธ์เป็นตัวชี้วัดคุณภาพของบัณฑิต (Tyler, 1949; Kern et al., 2009) กรอบ PLO จึงมีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงระหว่างวัตถุประสงค์ของหลักสูตรกับกระบวนการจัดการเรียนรู้และการประเมินผลอย่างเป็นระบบ อีกทั้งยังช่วยให้สามารถประยุกต์แนวคิดของ Stakeholder-based curriculum development (Taba, 1962; Gupta, 2024) ในการรับฟังข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้มีความทันสมัย และตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานยุคดิจิทัลได้อย่างแท้จริง กล่าวโดยสรุป ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาหลักสูตรบนพื้นฐานของเทคโนโลยี สมรรถนะ และการเรียนรู้จากประสบการณ์ สามารถยกระดับคุณภาพบัณฑิตให้มีความพร้อมแข่งขันในระดับประเทศและระดับสากลได้อย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1.1 ควรนำผลการศึกษานี้ไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาบัณฑิตกรรมทางการเงินและการลงทุน ระยะเวลา พ.ศ. 2570 – 2574 โดยเน้นการบูรณาการเทคโนโลยี

ทางการเงินและทักษะดิจิทัลในทุกกลุ่มรายวิชา เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานยุคใหม่

1.2 สถาบันอุดมศึกษาควรส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนแบบเชิงประสบการณ์ (Experiential Learning) และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน ทั้งนักศึกษา ศิษย์เก่า นายจ้าง และผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้เกิดการปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการติดตามผลการพัฒนาสมรรถนะของบัณฑิตหลังสำเร็จการศึกษา เพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างผลลัพธ์การเรียนรู้ (PLOs) กับความต้องการของตลาดแรงงานในระยะยาว

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงเปรียบเทียบระหว่างหลักสูตรในสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อหาตัวแบบ (Model) การพัฒนาหลักสูตรด้านนวัตกรรมทางการเงินที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย

องค์ความรู้ที่ได้รับ

1. งานวิจัยนี้ได้สร้างองค์ความรู้ใหม่ในหลายมิติ โดยเฉพาะในเชิงการประยุกต์ใช้และการสร้างแนวทางที่จำเพาะเจาะจงกับบริบทของหลักสูตรบัณฑิตกรรมทางการเงินในยุคดิจิทัล ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1.1 องค์ความรู้ใหม่ด้านการระบุช่องว่าง (Identifying the gaps) แทนที่จะเป็นการประเมินความพึงพอใจโดยรวมเพียงอย่างเดียว งานวิจัยนี้ได้สังเคราะห์ข้อมูลจากทุกกลุ่ม (นักศึกษา ศิษย์เก่า นายจ้าง อาจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิ) ทำให้ได้องค์ความรู้ใหม่ที่ชัดเจน ได้แก่ 1) ช่องว่างด้านทักษะปฏิบัติ แม้จะพึงพอใจในความรู้เชิงทฤษฎี แต่ทุกกลุ่มสะท้อนตรงกันว่ายังขาดรายวิชาที่เน้นการปฏิบัติจริง (Practical experience) ด้านนวัตกรรมทางการเงิน (FinTech) โดยเฉพาะ 2) ช่องว่างด้านทักษะเชิงวิเคราะห์ มีความต้องการเร่งด่วนสำหรับทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินเชิงลึก ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของอุตสาหกรรมการเงินยุคใหม่ และ 3) ช่องว่างด้านทักษะสากล ระบุชัดเจนว่า ภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ และทักษะ Soft skills โดยเฉพาะจากมุมมองนายจ้างเป็นจุดที่ต้องเร่งพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน

1.2 องค์ความรู้ใหม่ด้านการยืนยันจุดแข็ง (Validating strengths) ในทางกลับกัน งานวิจัยนี้สร้างองค์ความรู้ที่ชัดเจนว่าสิ่งใดที่ได้ดีอยู่แล้วและควรรักษาไว้ การยืนยันนี้มีความสำคัญเทียบเท่ากับการหาจุดอ่อน เพราะช่วยให้การพัฒนาหลักสูตรไม่หลงทาง โดยจุดแข็งที่ได้รับการยืนยัน ได้แก่ ความรู้พื้นฐานด้านเทคโนโลยีทางการเงิน (FinTech) ทักษะการคิดวิเคราะห์ การเรียนรู้ตลอดชีวิต ด้านคุณธรรมและจริยธรรม

1.3 องค์ความรู้ใหม่ด้านแนวทางการพัฒนา (Actionable guidelines) นี่เป็นส่วนที่เป็นองค์ความรู้ใหม่ที่สำคัญที่สุดของงานวิจัยชิ้นนี้ คือ การไม่หยุดแค่ผลการศึกษา (Findings) แต่สังเคราะห์ต่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร (Guidelines for curriculum development) ที่เป็นรูปธรรม ซึ่งได้แก่ แนวทางที่ 1 (เนื้อหา) ต้องเพิ่มรายวิชาเชิงปฏิบัติการด้านนวัตกรรมทางการเงิน การวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงิน และภาษาอังกฤษ แนวทางที่ 2 (กระบวนการ) ต้องส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Integrated learning) และการฝึกประสบการณ์จริง (Practical training) มากขึ้น

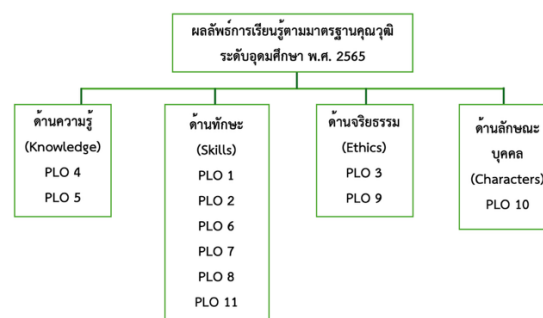
2. แนวทางในการพัฒนาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมทางการเงินและการลงทุน ตามผลลัพธ์การเรียนรู้ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 มีดังนี้

ข้อ 1 ควรพัฒนาหลักสูตรโดยเน้น Active Learning เพื่อเสริมการคิดวิเคราะห์และการประยุกต์ใช้ความรู้ ตาม (PLO 1, 2, 5, 7)

ข้อ 2 จัดโครงการแลกเปลี่ยนหรือทำงานร่วมกับนักศึกษาต่างคณะ ผ่านกิจกรรมจำลองธุรกิจและขยายความร่วมมือกับภาคเอกชนและหน่วยงานวิชาชีพ ตาม (PLO 3, 4, 11)

ข้อ 3 เพิ่มเนื้อหา Data Analytics, FinTech, Financial Planning & Risk Management รวมถึงการใช้เครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูลขั้นสูง ตาม (PLO 6, 8)

ข้อ 4 บูรณาการ จริยธรรมทางการเงิน และส่งเสริม Lifelong Learning ผ่าน e-Learning ตาม (PLO 9–10)

ภาพประกอบ 2 แนวทางในการพัฒนาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมทางการเงินและการลงทุน ตามผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565

เอกสารอ้างอิง

- Bank of Thailand. (2024). *Virtual bank licensing framework for Thailand*. Bank of Thailand.
- Becker, G. S. (1993). *Human capital: A theoretical and empirical analysis with special reference to education* (3rd ed.). University of Chicago Press.
- Birdman, J., Barth, M., & Lang, D. (2022). Connecting curricula and competence through student learning journeys. *Sustainability: Science, Practice and Policy*, 18(1), 560–575. <https://doi.org/10.1080/15487733.2022.2097773>
- Bisschoff, Z. S., & Massyn, L. (2024). *A conceptual soft skills competency framework for enhancing graduate intern employability* [Master's thesis, University of the Free State]. University of the Free State Scholar.
- Bruner, J. (1986). *Actual minds, possible worlds*. Harvard University Press.
- Cox, P. (2024). Outcomes from an educational fintech course on multi-asset investment. *Educational Media International*, 61(4), 429–439. <https://doi.org/10.1080/09523987.2024.2436758>
- Dordevic, B. (2025). Impact of the digital skills on employability. *Economies*, 13(7), Article 196. <https://doi.org/10.3390/economies13070196>

- Gupta, P. (2024). Investigating stakeholder perceptions of graduate employability. *Higher Education, Skills and Work-Based Learning*, 14(3), 512–528. <https://doi.org/10.1108/HESWBL-11-2022-0239>
- KaiZhi, C., & Khodi, A. (2025). Toward curriculum–industry alignment in FinTech education: A conceptual framework linking digital competence and critical thinking. *Journal of Information Systems Engineering and Management*, 10(1), Article 25. <https://doi.org/10.52783/jisem.v10i3.8113>
- Kern, D. E., Thomas, P. A., Hughes, M. T., & Chen, B. Y. (2009). *Curriculum development for medical education: A six-step approach* (2nd ed.). Johns Hopkins University Press.
- Kolb, D. A. (1984). *Experiential learning: Experience as the source of learning and development*. Prentice Hall.
- Mahmud, M. M., & Wong, S. L. (2022). Stakeholders' perspectives of the twenty-first century skills. *Frontiers in Education*, 7, Article 931488. <https://doi.org/10.3389/feduc.2022.931488>
- Organisation for Economic Co-operation and Development. (2022). *OECD skills outlook 2022: Skills for the digital transition*. OECD Publishing. https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/publications/reports/2022/10/skills-for-the-digital-transition_6b5e0b05/38c36777-en.pdf
- Piaget, J. (1972). *The principles of genetic epistemology*. Basic Books.
- Poon, P. L., Ng, T. K., & Lau, S. K. (2024). Employment and career prospects of technical-oriented FinTech graduates. *Journal of Information Systems Education*, 35 (2), 203–217.
- PricewaterhouseCoopers. (2022). *Asset and wealth management revolution 2022: Embracing exponential change*. PricewaterhouseCoopers.
- Securities and Exchange Commission Thailand. (2023). *Digital asset development and regulatory framework*. Securities and Exchange Commission Thailand.
- Stek, K., Picaud-Bello, K., Koch, V., & Johnsen, T. (2025). Rethinking purchasing and supply management education for sustainability and innovation challenges: Crafting a future-ready competency-based curriculum design. *Journal of Purchasing and Supply Management*, 31(2), Article 100974. <https://doi.org/10.1016/j.pursup.2024.100974>
- Taba, H. (1962). *Curriculum development: Theory and practice*. Harcourt, Brace & World.
- Tapscott, D., & Tapscott, A. (2016). *Blockchain revolution*. Portfolio.
- Tyler, R. W. (1949). *Basic principles of curriculum and instruction*. University of Chicago Press.
- World Economic Forum. (2023). *The future of jobs report 2023*. World Economic Forum.